

מ"ת 44074/10/22 - מדינת ישראל נגד אעלהדין שביטה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 44074-10-22 מדינת ישראל נ' שביטה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב אעלהדין שביטה (עציר)
החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוען של העבירות הבאות: ירי מנשק באזור מגורים, נשיאת נשק, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בין יאזיד סלטאן (להלן: "יאזיד") ובין מוחמד עיראקי (להלן: "מוחמד") קיימת היכרות מוקדמת. בתאריך ה- 6.10.22 בסביבות השעה 21:00 הגיעו יאזיד, אחמד פרוגה (להלן: "אחמד") ורמי סידון (להלן: "רמי") לביתו של מוחמד בטירה, ברכבו של יאזיד מסוג טויוטה מ"ר 7579963 (להלן: "הרכב"). יאזיד הגיע לבית על מנת לגבות ממוחמד החזר חוב בסך 2,000 ₪. משהגיעו לבית, פגש יאזיד את מוחמד מחוץ לבית והם עמדו ושוחחו, כשבסמוך להם עמדו אחמד ורמי. באותה העת יצא המשיב מהבית כשהוא חובש כובע, עוטה מסכת קורונה על פניו ולובש כפפות שחורות על ידיו, אווז בתיק ובו אקדח.

או אז שלף המשיב את האקדח מהתיק, צעק למוחמד שיתרחק מהמקום, ירה לעבר יאזיד, מוחמד ורמי ונמלט מהמקום באמצעות רכבו של יאזיד. כתוצאה מהירי חדר קליע לשוק שמאל של יאזיד ויצא מחלק אחר של השוק, יאזיד פונה לקבלת טיפול רפואי שלאחריו שוחרר להמשך מעקב. עוד נטען, כי למשיב אין ומעולם לא היה רישיון נהיגה.

תמצית טיעוני הצדדים-

2. ב"כ המשיב, עו"ד עמית פרנטי, טען כי קיימת חולשה ראייתית משמעותית במסד הראייתי העומד כנגד המשיב. בנוגע לזיהויו של המשיב, נטען כי יאזיד, אחמד ורמי הנם חלק מחבורה עבריינית אשר חפצה לסחוט את מוחמד, כאשר במסגרת זאת הם הגיעו לביתו של מוחמד בהזדמנות אחת, טרם האירוע מושא כתב האישום, התוודעו למשיב, ומשכך זיהוים את המשיב אינו נובע ממה שראו ביום הירי, אלא מהיכרות מוקדמת ומרצונם להפליל את המשיב. בהקשר זה הפנה הסנגור לעדויות המעורבים, כמו גם לתרגום הודעות והקלטות שהעבירה לילא, בת זוגו של המשיב, למשטרה. הוסיף הסנגור וטען ביחס לעדויות השלושה, כי ניתן למצוא בהן סתירות המפחיתות ממשקלן וכי הן מבוססות על שמועות ששמעו העדים ביחס לאירוע.

בהקשרו של הזיהוי, הועלו ספקות הנוגעות אף לנסיבות הזיהוי, בשים לב לכך שהיורה תואר כמי שלבש מסכת קורונה על פניו.

ביחס לאמרתו המפלילה של מוחמד בתחנת המשטרה, לפיה המשיב הוא שביצע את הירי, נטען כי אין לתת לאמרה זו כל משקל, ולו לכאורי, וזאת משום שמוחמד סובל ממחלת נפש, מתאר דברים שלא התרחשו במציאות ואף סתר עצמו בהמשך חקירותיו.

לבסוף, גורסת ההגנה כי הסתירות הנוגעות לאליבי שמסר המשיב בחקירתו אינן מהותיות ואין לראות בו אליבי שהופרך.

3. ב"כ המבקשת, עו"ד נתנאל בוג'ו, טען כי קיימות בתיק ראיות טובות לכאורה, ובהן עדויות אחדות, רמי ומוחמד, הנתמכות בראיות כדוגמת סרטון מצלמת האבטחה. הוסיף הפרקליט וטען, כי השגות ההגנה לעניין מהימנות עדויות עדי התביעה צריכות להתברר בתיק העיקרי ואין בהן כדי לפגום בראיות הלכאוריות להוכחת המיוחס למשיב. הפרקליט הדגיש כי בחומר החקירה אין כל אינדיקציה לכך שאחמד ורמי, שזיהו את המשיב במסדר זיהוי תמונות, פגשו במשיב קודם לאירוע או ראו אותו. לשיטת המבקשת, בשלב בו עסקין אין נפקות לשאלה האם חובו של מוחמד ליאזיד הוא חוב לגיטימי אם לאו, בשים לב לכך שהמשיב, מוחמד ולילא אשרו קיומו של חוב. יתרה מזאת, ככל שיאזיד הפעיל לחץ על מוחמד לקבלת הכספים, מבסס הדבר מניע למשיב לירות ביאזיד בנסיבות שנוצרו. בנוגע למשקל ההפלה של מוחמד, הפנתה המבקשת לכך שבהתאם לטופס השחרור שלו מבית החולים לב השרון, הוא לא היה במצב פסיכוטי, תוך שבלטה התנהגות מניפולטיבית וסימולציה של תסמינים.

ב"כ המבקשת הוסיף וטען, כי יש לדחות את טענת האליבי של המשיב נוכח הסתירות המהותיות שנתגלו ביחס אליה בין גרסאות המשיב, לילא והאחות חאנין.

בחינת קיומן של ראיות לכאורה-

4. בהתאם להלכת זאדה, שומה על ביהמ"ש לשאול עצמו, לעניין קיומן של ראיות לכאורה, האם טיבן של הראיות שהוצגו בפניו, הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר על פיהן, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם. "ראיות לכאורה להוכחת האשמה" הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיובודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר (ר' בש"פ 8087/95 בעניין זאדה; בש"פ 10512/05 פינרנ' מדינת ישראל; בש"פ 826/08 קיאלקשאשנ' מדינת ישראל).

לא למותר להוסיף, כי בבש"פ 5867/15 בלל חמאסה נ' מדינת ישראל (24.9.2015) נקבע כי הדיון בראיות בשלב המעצר אינו כולל התייחסות מדוקדקת להערכת מהימנות העדים. דברים אלה יפים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד. כמובן, הכול כפוף לכך שאכן מכלול הראיות הוא בעל פוטנציאל להעמיד סיכוי סביר להוכחת האשמה בסוף המשפט.

5. לאחר שנתתי דעתי לעקרונות שהותוו בפסיקה, עיינתי בתיק החקירה וצפיתי בסרטונים, נחה דעתי כי קיימת במקרה

דן תשתית ראיתית המוכיחה לכאורה את העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום. עיקרי הראיות המבססות מסקנה זו יפורטו מטה;

דו"ח פעולה של שחר ארוצקר 6.10.22 -

בשעה 21:27 התקבל דיווח של מודיע על ירי ברגלו של אחיו ללא מיקום, תוך ניתוק השיחה מספר פעמים ואי שיתוף פעולה. לדברי המודיע, הוזמן אמבולנס פרטי ואינם מעוניינים במשלוח אמבולנס. בעת סריקות כלליות באזור סמארה התקבלה הודעה על אירוע ירי ליד ביתו של מוחמד עיראקי. כשהגיע למקום ניגש אליו באסם ואמר כי מוחמד ירה באחיו, גנב את רכבו וחזר לביתו. לשוטר היכרות מוקדמת עם מוחמד וכשהגיע לבית, דרך את נשקו מחשש שמוחמד חמוש ומשראה שאינו חמוש השיב את הנשק לנרתיק.

בשיחה של השוטר עם מוחמד, מסר הלה כי הגיעו אנשים עם נשקים על מנת לגבות ממנו חוב, בטעות ירו ברגלו של אחד מהם, והוא יצא אליהם עם סכין ופגע בידו של אחד מהם. מוחמד הצביע בדירה על סכין שהייתה מונחת על כיסא מתחת לכרית, והסכין נתפשה.

בחפוש בבית נמצא חומר החשוד כסם, מוחמד נעצר והוקראו לו זכויותיו, הוא אישר שהבין אותם. בזמן שהשוטר שמר על מוחמד בתא, אמר לו מוחמד: "אני מכבד אותך ומה שקרה זה שעלא הוא זה שירה. הוא היה בבית עם אמא שלי שומע שיש לי בלגן בחוץ, אז הוא שם מסיכה על הפנים וכפפות ואז יצא עם תיק ובתוך התיק קרלו, ראיתי אותו עושה תנועה ואז ירה. אחרי זה הוא לקח את האוטו וברח מהמקום". מוחמד ציין שעלא אמר לו שיש לידו קרלו אם יהיו בעיות. מוחמד טען שהוא לא ירה ולא יודע כמה כדורים ירה עלא, בן זוגה של לילא.

יוער, כי כעולה מדו"ח הפעולה, כבר מתחילת הדיווח למשטרה הובהר שמי שירה גנב את רכבו של יאזיד מסוג טויוטה כסף מטלי מספר 7579963 ונמלט מהמקום.

עדויות מוחמד עיראקי (בנה של לילא, בת זוגו של המשיב) -

בעדות הראשונה מיום 7.10 02:36, מסר מוחמד שהוא בן 20, גר עם אמו. יש שני בחורים שאומרים שהוא חייב להם כסף, הוא לא מכיר אותם. הם קראו לו "מוחמד מוחמד" והוא יצא מהבית. אמרו שרוצים לדבר אתו כי חייב להם כסף, אמר שהוא לא מכיר אותם. הוא עזב אותם ונכנס לתוך הבית שלו ואז הגיע בחור עם נשק. אחד הבחורים הלך לאוטו שלו לקחת נשק, שמע אחד צועק לשני "זייד תכין את עצמך" ואחרי זה משהו באו לירות עליו, הוא שכב על הרצפה והבחור השני עם הנשק ירה, זייד בא לברוח ואחרי זה ירו לו על הרגל (ש' 14). העד אמר שיוכל לזהות את מי שירה וגם את מי שקיבל כדור ברגל (ש' 17).

העד מסר שהכיר את זייד לפני חצי שנה בערך בביתו "ח מאיר, ביקש ממנו סיגריה, זייד שאל אם הוא רוצה לקנות ירוק ואם מכיר אנשים שרוצים, הוא הציע שמוחמד ימכור לו (ש' 21, 25).

העד נשאל האם סיפר לשוטרים שהוא לקח סכין כדי להפחיד את מי שבאו אליו, ענה "נכון זה היה" (ש' 35). אישר שחומר החשוד כסם מסוג קנביס שנתפש בבית שייך לו (ש' 39).

משנשאל העד מי עוד היה בבית בזמן הירי חוץ מאמא שלו, ענה **שהיו בבית עלא שביטה ואחיו תמים שביטה**, הם ישבו איתו ועם אמו "כי יש לאמא בחדר תיק עם כל מיני דברים, עם משהו כבד".

עוד אמר העד "אמא יצאה עם עלא יחד עם תיק בצבע לבן היא אמרה לעלא שהתיק כבד ושהוא יקח אותו אז הוא לקח את התיק" (ש' 55-60).

בעדות השנייה מיום 18.10, חזר בו מוחמד מדבריו וטען שהמשיב ואחיו לא היו בבית באירוע (ש' 10). מסר שמי שהגיע לקחת ממנו את הכסף אלו מוחמד סולטאן וזיאד סולטאן ואחמד (ש' 16). **מוחמד סולטאן וזיאד** הם אלו שאיימו עליו לפני כן (ש' 30). לדברי מוחמד בעדות זו, זיאד בא עם תיק, הוציא משהו מהתיק ובא לירות עליו, אמו ראתה שהוא הביא נשק, סחבה אותו פנימה ויצא כדור (ש' 60-62). מוחמד הכחיש שאמר לשוטרים שיצא עם סכין באירוע להגן על עצמו.

אוסף, כי מטופס שחרור מביה"ח "לב השרון" מתאריך 10.10.22 עולה כי מוחמד מוכר מאשפוזים קודמים, ברקע הפרעת אישיות והתחלות חוזרת. הזמין לעצמו אמבולנס, דיווח על כוונות אובדניות, נראה שמדובר בסימולציה של תסמינים והתחלות לצורך רווח משני לא ברור.

עדות אחמד פרונה-

בעדות הראשונה מיום 14:04 7.10 מסר העד שהיה עם יאזיד וראמי בקניון כפר סבא, יאזיד אמר שהולך לקחת כסף מחבר שלו, ירד לקחת כסף וגם הוא ורמי ירדו ועמדו מחוץ לבית ברחוב. יאזיד לחץ יד ושאל מה נשמע את הבחור שהיה צריך להביא לו כסף, דברו 2 דקות מחוץ לבית, אחרי 2 דקות הבחור שהיה צריך להביא כסף התרחק, גבר יצא מתוך הבית מהכניסה הראשית **והיה לו תיק** כפפות ומסיכה על הפנים היה לו נשק ביד, הוא דרך אותו והתחיל לירות עליהם, הם עמדו ליד יאזיד. הגבר ירה כדור אחד ואז נכנס לרכב שלהם ונסע משם. העד ברח לשווארמה סמארה וראה אותו עושה סיבוב שם, כשהוא היה בתוך הרכב הוא הוריד את המסכה. יאזיד ורמי ברחו לכיוון השני ואשה הכניסה אותם לביתה והזמינה אמבולנס.

משנשאל העד מי ירה עליהם, ענה "יכול לתאר לך אותו, יאזיד אמר לי שזה עלא, עיראקי או שביטה לא יודע" (ש' 4-6). העד מסר שהיורה היה עם כובע נייק שחור, כפפות חד פעמיות שחורות ומסיכת קורונה שחורה, חולצה כהה ומכנס גינס קצר (ש' 8). העד אמר שאינו מכיר את עלא (ש' 14).

העד אמר שהוא הגיע למקום עם יאזיד ברכב טויוטה קורולה אפור, מי שירה עשה עם הרכב סיבוב בכיכר סמארה ונסע לכיוון טייבה קלנסווה (ש' 22-24). עוד אמר העד, שאם יראו לו תמונה יוכל לזהות את מי שירה (ש' 27-30). העד אמר שבבית של מי שיאזיד בא לקחת ממנו כסף הוא ראה רק את מי שהיה צריך להביא כסף ואת מי שירה (ש' 34), מי שירה יצא מהבית של מי שהיה צריך להביא כסף (ש' 36).

בעדות השנייה מיום 13.10, שב העד וטען שאינו מכיר את המשיב וראה אותו פעם ראשונה, כשהוא עבר בטויוטה של יאזיד ליד שווארמה סמארה, הוא ראה את פניו טוב כי הוא הסתכל עליו (ש' 24). העד אמר שאינו מכיר את שמו של היורה אולי עלא, כי יאזיד אמר לו בזמן שהיו בבית החולים באותו ערב (ש' 26-28). הושמעו לעד הקלטות אך הוא לא זיהה את הדוברים והכחיש כי מדובר בו (ש' 39-48). העד מסר שיאזיד היה לוקח את הטלפון הנייד שלו פעמיים ודיבר עם מישהו, אח"כ שם לב שנשלחה מהמכשיר שלו ההודעה שהוצגה לו בחקירה (ש' 51 ואילך). העד שלל שמי מהם

ניגש לרכב להוציא נשק או שירה בטעות ביאזיד (ש' 82 ואילך). הוסיף, כי **חוץ ממוחמד ומהיורה ראה מישהו נכה שהוא לא יודע מי זה**, לא דברו אתו. אישר שאמר למוחמד בהקלטה שהבדואי חיפש אותו ואת השאר, יאזיד אמר לו מה להגיד (ע' אחרון).

פרוטוקול מסדר זיהוי תמונות מה-13.10 (בנוכחות עו"ד עמית פרנטי) -

עורך המסדר שאל את העד אם יש לו היכרות מוקדמת עם היורה, העד ענה בשלילא. העד הצביע על תמונה מספר 6 (המשיב) ואמר שהוא חושב שזה מי שהיה ברכב.

עדות מיום 13.10 14:21 - מאשר זיהוי המשיב כיורה במסדר זיהוי תמונות.

עדות מיום 19.10 - מבהיר שלא ראה את המשיב טרם האירוע ולא ראה תמונה שלו לפני מסדר הזיהוי (ש' 3-5). מזהה עצמו בסרטון מצלמת האבטחה מהיכיר וכן את הרכב שבתוכו ראה לטענתו את המשיב.

עדות רמי סידון-

בעדות הראשונה מיום 7.10 16:43, מסר העד שהוא היה עם יאזיד ואחמד פרוגה ברכב של יאזיד מסוג טויוטה קורולה אפורה, הגיעו למקום ויאזיד ירד, גם הוא ואחמד אחריו. יאזיד דיבר עם בחור שהוא לא מכיר ורואה אותו פעם ראשונה, תוך כדי שמדברים עם הבחור יצא מהמרפסת של הבית בחור עם כפפות שחורות כובע ומסיכת קורונה שחורה, **היה לו תיק ונשק בפנים**, התחילו לרוץ אבל חושב שירה כדור אחד, אחמד ברח לכיוון כיכר סמרה והוא ויאזיד ברחו לכיוון השני ואז שמו לב שהרגל של יאזיד מלאה בדם, העד אמר ליאזיד שיאזיד נפגע, מישהו הכניס אותם הביתה והזמין אמבולנס. העד נסע עם יאזיד לביה"ח (ש' 3). העד טען שאינו מכיר את הבחור שפגש, יאזיד לא אמר לפני שעצר שום דבר (ש' 7).

העד אמר שבשלב שהבחור שירה לעברם יצא, **הייתה בחורה שנראית מבוגרת קצת מלאה, לבשה משהו אדום, שהיה נראה שמנסה לעצור אותו, הוא חושב שאמרה "עזוב אותם" או משהו כזה** (ש' 15).

העד מסר שראה את העיניים של מי שירה, חושב שיוכל לזהות אם יראה אותו שוב, הפנים שלו לא היו מכוסות לגמרי (ש' 37, 39). לא ראה את כלי הירי עצמו, **היורה יצא עם תיק והיד בתוך התיק**, הבינו שהוא רוצה לעשות משהו כי היה עם כפפות ואמר **למי שהיה בחוץ תזוזו** ואז נשמע ירי (ש' 41). הוסיף העד וטען, כי **היה שם עוד בחור עם קביים שעמד עם הבחור הנוסף**, לא אמר או עשה משהו (ש' 43).

בעדות השנייה מיום 13.10 13:01 מסר העד כי לא היה בבית של מוחמד לפני האירוע. בזמן האירוע "היו מחוץ לבית שני בחורים ובתוך הבית היו שני אנשים, אחד בחורה מבוגרת שמנה והשני הבחור שירה" (ש' 17). **האנשים שהיו בחוץ, אחד עם קביים כבן 30 כהה עור והשני כהה עור בגובה שלי כמעט ונראה צעיר** (ש' 19). זה שירה הוא נמוך, לבש כפפות ומסיכת קורונה וכובע. כשהוא פתח את הדלת ויצא לירות האישה ניסתה לתפוס אותו (ש' 25).

פרוטוקול מסדר זיהוי תמונות מה-13.10 (בנוכחות עו"ד עמית פרנטי) -

עורך המסדר שאל את העד אם יש לו היכרות מוקדמת עם היורה, העד ענה בשלילה. העד הצביע על תמונה מספר 7 (

המשיב (ואמר "זה הוא אותו פנים שירה".

עדות מיום 13.10.14:27 - מאשר זיהוי המשיב כיורה במסדר זיהוי תמונות.

עדות מיום 21.10 - אין הכרות מוקדמת בינו לבין המשיב ולא ראה תמונה שלו לפני מסדר זיהוי תמונות, לא היה בבית של מוחמד לפני האירוע. היה במרחק 4-5 מ' מהיורה, לא דיבר קודם לכן עם המשיב. זיהה את המשיב לפי חלק הפנים שהיה גלוי, מהאף למעלה.

עדות יאזיד סלטאן (נפגע העבירה) -

בעדות הראשונה, שנגבתה מיאזיד ביום 7.10.22 שעה 01:26, מסר העד שהיה בקניון בכפר סבא, חזר הביתה ורצה ללכת לבית של מוחמד עיראקי כדי לקחת ממנו כסף. מהבית של מוחמד יצא אדם עם כובע שחור ומסכה שחורה, חבש כפפות ויצא עם נשק, שאל מי רוצה כסף. העד ענה לו שהוא רוצה וכשראה את הנשק ברח, הבחור ירה עליו על הרגל(ש' 14, 31). היו איתו שני חברים רמי סידין ואחמד פרוגה. העד מסר שהכיר את מוחמד לפני חודש בבית חולים, רצה לקחת ממנו 2,000 ₪ שהעד נתן למוחמד כי הוא ביקש (ש' 19-27). העד אמר שאינו יכול לזהות את מי שירה עליו, אבל זה לא מוחמד, אלא חבר שלו או חבר של אמא שלו (ש' 33-35).

עוד מסר העד שהוא הגיע למוחמד ברכבו מסוג טויוטה בצבע תכלת, זה שירה עליו לקח את הרכב (ש' 37-39).

העד אישר כי היה אצל אמו של מוחמד לפני כן והיא אמרה שתביא לו כסף שבוע הבא (ש' 41).

בעדות השנייה מיום 13.10.11:47, שב ותאר העד כיצד הכיר את מוחמד בביה"ח ואישר שהחליפו מספרי טלפון (ש' 14). אישר שהיה קודם לכן בבית של מוחמד, ביקש מאמו כסף והיא הבטיחה שיקבל ממנה כסף (ש' 20). היה אצל מוחמד רק פעמיים, יום האירוע זו הפעם השנייה כי אמא שלו אמרה לו תבוא תיקח את הכסף (ש' 22).

בהמשך העדות מסר העד שהמשיב דיבר עם אחיו חמזה, אולי לפני חודש, כי אח שלו חמזה גם ביקש את הכסף ממוחמד וכנראה מוחמד אמר למשיב תדבר עם חמזה (ש' 43). העד טען שלא נכח באותה שיחה אבל הבין שכנראה היה ויכוח והמשיב אמר לחמזה שאין לו כסף ושלא יקבלו שום שקל (ש' 46). העד זיהה את קול אחיו חמזה בשלוש הקלטות וטען שבשתי הקלטות אחרות מדובר בקול של אחמד פרוגה (ש' 54 ואילך).

העד מסר שבפעם הראשונה שהלך לבית של מוחמד, הוא היה יחד עם אחיו חמזה, המשיב עמד שם וחמזה דיבר איתו. הוא יודע שהמשיב ירה בו כי הוא מכיר אותו מפעם שעברה וראה שזה אותו בן אדם (ש' 66-70). לטענת העד, אחמד או רמי לא ראו את המשיב לפני האירוע (ש' 72).

לקראת סוף העדות, אומר שרוצה לומר את האמת, מוחמד קנה מהם ירוק, קנבוס, בזמן שהיו בביה"ח ב - 2,000 ₪ וזה החוב (ש' 75, 80).

עדות שלישית מיום 19.10 - העד מסר שבפעם הראשונה שהלך לבית של מוחמד המשיב עמד מרחוק והוא דיבר עם האמא. בבית החולים הוא לא דיבר עם אף אחד כי השוטרים לא נתנו להתקרב אליו אבל אחרי שיצא אנשים אמרו שזה בעלה של לילא, והוא אמר את זה לאחמד ולחמזה.

עדות תמים שביטה (אחי המשיב) מיום 19.10-

אחי המשיב, מסביר שהוא קטוע רגל עקב דלקת בעצמות, מסתובב בדרך כלל עם קביים. לא זוכר מתי בדיוק ביקר את המשיב, לרבות מועד האירוע ומה היה.

מדו"ח מסכם מז"פ מתאריך 6.10.22 עולה כי על הדשא הסינטטי בחצר ביתם של המשיב ולילא אותר תרמיל, ממצא העולה בקנה אחד עם הגרסה לפיה ירה המשיב כדור בודד לעבר יאזיד.

סרטון מצלמות האבטחה של חמזה סמארה והתמונות שהופקו ממנו במסגרת דו"ח הצפייה מיום 17.10 - מתיישבים עם גרסת אחמד פרוג'ה ביחס למעשיו ולאופן שבו ראה את המשיב בורח ברכבו של יאזיד לאחר האירוע, אף כי אין מדובר באיכות צילום המאפשרת זיהוי חד משמעי של הרכב.

סיכום רפואי מתאריך 6.10 בעניין יאזיד סלטאן - מלמד כי יאזיד הובא לביה"ח עם פצע ירי בשוק שמאל.

עוד אעיר, כי מיד לאחר האירוע, בתאריך 6.10.22 שעה 23:20 ואילך, בוצעו בדיקות לנוכחות מתכת ברזלית ודגימת שרידי ירי ליאזיד סלטאן, בסאם סלטן ומוחמד עיראקי. תוצאות הבדיקות לנוכחות מתכת היו שליליות לכל הנדגמים.

בחינת גרסת המשיב-

באמרה ראשונה מיום 11.10 19:00, טען המשיב שהוא עם לילא 6 חודשים, גר אצלה ואצל המשפחה (ש' 18-24). משנשאל איפה היה ב-6.10.22 בין השעות 21:00-23:00 ענה "לא יודע לא זוכר את האמת, לא זוכר איפה הייתי" (ש' 92). המשיב מסר שאין לו רישיון ושמחמד בנה של לילא הוא נכה, הקשר אתו לפעמים טוב ולפעמים לא, הוא נעצר בגללו 8 חודש בית סוהר, מוחמד מתהפך כמו סטייק (ש' 97-100). המשיב טען שביום חמישי בשבוע שעבר התקשרו ואמרו לו שבאו לירות במוחמד בבית, הוא היה אצל אחותו חנין (ש' 110-116). משנשאל מי התקשר אליו, שינה גרסה ואמר: "אלי אף אחד לא התקשר" (ש' 130). בהמשך אמר שלילא והמשפחה התקשרו אליו ואמרו שמישהו בא לירות במוחמד, הוא בא ללילא, הסתכל על המשטרה מאצל הספר (ש' 142 ואילך).

עוד אמר המשיב: "לפני כן הייתי בבית כן אני יוצא ונכנס לבית, כל דקה אני יוצא ונכנס לבית" (ש' 156-160).

משנשאל המשיב האם מכיר את האנשים שהגיעו למוחמד, אמר שלפני 20 יום מישהו אחד התקשר לבית ואיים על לילא, הוא לא מכיר אותו ולא יודע את השם שלו. הבחור הזה אמר שמוחמד לקח לו 2,000 ₪ ואיים על מוחמד, אמא שלו אמרה לו תבוא ב-20 לקחת את הכסף (ש' 166).

באמרה מיום 14.10, טען המשיב ש-20 יום לפני המקרה באו 3 בחורים לקחת כסף מהבית שמוחמד חייב להם, האמא אמרה להם תבואו לקחת כסף ב-20 או משהו כזה (ש' 21). המשיב היה בבית וראה אותם אך הם לא הציגו את עצמם והוא לא יוכל לזהותם (ש' 25-29). בהמשך מסר המשיב ששלחו לטלפון של לילא שנמצא בחזקתו הודעות שהם רוצים כסף, פעם גם דברו אתו בטלפון וזהו (ש' 55 ואילך).

באמרה מיום 17.10, מסר המשיב שחודש לפני, כשבאו שלושת הבחורים הם אמרו שאם מוחמד לא ישלם להם ישלחו אותו מאחורי השמש, הוא הראה להם תעודת נכה על שם מוחמד והם אמרו שלא מעניין אותם והם רוצים את הכסף שלהם. אחרי זה הם שלחו ללילא ולמוחמד הודעות מאיימות (ש' 9). באותה אמרה טען המשיב שמי שהתקשר לספר לו שהיה אירוע אצלו בבית וירו במוחמד, כשהיה אצל אחותו חנין, זה חברים מהשכונה ולא לילא (ש' 8,35). הוא הגיע לאחותו חנין חצי שעה לפני שקיבל את השיחה מהשכנים (ש' 51). המשיב הכחיש גרסת מוחמד לפיה הוא היה בבית עם אחיו תמים בזמן האירוע. לצד זאת, מסר שהטלפון שלו כן היה בבית של לילא בזמן האירוע ולא עליו... (ש' 98, 104).

עדויות לילא עיראקי (בת זוגו של המשיב) -

בעדות הראשונה שנבנתה מלילא, בתאריך 6.10.22 23:19, מסרה לילא שהיא ומוחמד עשו נרגילה, מוחמד אמר שהוא רוצה לאכול כנאפה אצל האחים סמארה, כשהוא יצא מהבית היא חושבת שהם נכנסו לכיוון הבית שלו. היא שמעה את מוחמד צועק "אמא הבדואים כאן", היא יצאה ושמעה משהו אומר לו שהוא יוריד לו את הראש, כנראה הגבוה בין השניים ואז שמעה יריות, לא יודעת אם אחת או שתיים. הבן שלה ברח לכיוון המרפסת. עוד מסרה העדה שהיא מכירה בפנים את מי שהגיע אליהם הביתה, אחד מהם שמו בסם/בסל מכונה אבו נאדר, היה שולח לבנה הודעות איומים על כך שנתן לבן למכור לו סמים אבל מוחמד לא שילם לו על הסמים (ש' 8-12).

עוד מסרה לילא שלפני חודש הגיע לביתה אחד מהבדואים, גבוה ובהיר, ביקש ממנה 2,000 ₪ עבור סמים, היא אמרה לו איך אתה נותן לו סמים כשאתה יודע שהוא מטופל פסיכיאטרי (ש' 14).

בעדות השנייה מיום 10.10 13:08, טענה לילא שביום האירוע היו אצלה בבית רק היא ומוחמד, היא הייתה בפנים, שמעה צעקות ויצאה, לפני שיצאה שמעה קול של ירייה אחת ולא ראתה מי ירה ומי נורה (ש' 3-5). המשיב גר אתה, הם נשואים שנה אבל הוא לא היה בבית באותו יום, שללה שהמשיב ואחיו תמים היו אצלה בבית באותו יום וטענה שמוחמד משוגע וחולה נפש (ש' 9-17).

מסרה שלפני תקופה מישהו פנה אליה ואמר שמוחמד חייב לו כסף, אמרה לו שאחרי שמוחמד יקבל משכורת שיבוא לקחת את הכסף שלו (ש' 19).

בעדות מיום 12.10.22, במסגרתה הגיעה העדה להגיש תלונה בגין איומים על מוחמד, מסרה העדה כי שלושה בדואים הגיעו לביתה ב 6.10.22 בסביבות השעה 20:00 ואיימו על בנה שיהרגו אותו, יערפו את ראשו וכדומה. לטענת הבדואים, הם נתנו לו למכור סמים בעלות 1,200 ₪ ודורשים ממנו 2,000 ₪. העדה ספרה שברשותה הקלטות של איומים על מוחמד שיהרגו אותו. לדברי העדה, היא אינה יודעת מי מדבר בהקלטה, אינה מכירה שמות אך מכירה את הפנים של שני בדואים. היא תעביר לשוטר את ההקלטות וכשמוחמד ישתחרר מלב השרון, הוא יבוא עם הנייד שלו והמשטרה תבדוק את מקורם.

בעדות הרביעית מיום 19.10 - מסרה העדה כי בזמן האירוע רק היא ומוחמד היו בבית, המשיב יצא מהבית בשעה 16:00 ולא חזר מאז (ש' 14). כשקרה האירוע היא התקשרה למשיב מהטלפון שלה לטלפון שלו ואמרה לו שהבדואים הגיעו ויש בלגן ואל תחזור הביתה (ש' 18). בהמשך חקירתה, הוטח בעדה שיש מצלמות בהן רואים את המשיב בבית בזמן הירי ואז שנתה את גרסתה ואמרה שהמשיב הגיע הביתה סביב שעה 18:00, דיבר עם מוחמד כי היה

ויכוח בינה לבינו על כסף ואז הגיע אח שלו תמים והם יצאו ביחד (ש' 40-42).

אוסף, כי בתיק קיים תרגום של הודעות וואטסאפ מחודש אוגוסט 2022, שמסרה לילא, הכוללות בקשה לעמוד במילה וכן אזהרות כגון: "אל תסתבך אתנו" ו"הבדואים מחפשים אותך" (לא ברור מי בדיוק שלח אותן). כן יש תמליל הקלטות, לא ברור של מי וממתי, עם תוכן מאיים הנוגע לקבלת כסף בסך 1,200 ₪.

הודעת חאנין שביטה (אחות המשיב) מיום 16.10 18:26 - המשיב היה אצלי ביום המקרה של מוחמד עיראקי. שעה לא זוכרת אבל הגיע אלי אחרי הצהריים ונשאר אצלי ורק אחרי אשתו לילא התקשרה אליו ואמרה לו אל תחזור לבית כי יש משטרה בבית כי קרה משהו עם מוחמד והבדואי. **לטענת חאנין המשיב לא יצא מביתה בכלל בתאריך 6.10.22 מאז שהגיע אח"צ (ש' 28 ואילך).**

6. סיכומם של דברים-

א. מוחמד מפליל את המשיב בירי ביאזיד באמרה שנאמרה בסמוך לאחר הירי לשוטר שחר ארוצקר ואשר תועדה בדו"ח הפעולה של השוטר. בהודעה הראשונה שמסר מוחמד במשטרה, אף שהוא לא הפליל את המשיב בירי, הוא מסר שהמשיב היה בבית בזמן הירי, יחד עם אחיו תמים, בניגוד לגרסת המשיב לפיה לא נכח בבית בזמן הירי.

מוחמד לא מסר אמנם בחקירה גרסה אחת סדורה ועקבית ומשקלם הסופי של דבריו ייקבע במסגרת התיק העיקרי. יחד עם זאת, לא מצאתי לקבל טענת ההגנה, לפיה אמרות מוחמד נטולות משקל לכאורי, וזאת נוכח מכלול הטעמים הבאים;

ראשית, צפיתי בסרטוני מצלמות הגוף של השוטרים בעת שהגיעו לביתו של מוחמד מיד לאחר האירוע ושוחחו עמו, התרשמתי כי מוחמד הבין היטב את השאלות שהופנו אליו וענה לעניין, הוא לא נראה, על פני הדברים, כמי שמצוי במצב פסיכוטי או כבעל בוחן מציאות פגום.

שנית, בניגוד לניסיון ההגנה להציג את מוחמד כחולה נפש שאינו יודע מה הוא שח, גם מטופס שחרור מביה"ח הפסיכיאטרי "לב השרון" מתאריך 10.10.22, ניתן ללמוד שמוחמד פונה עצמו ביוזמתו לביה"ח. הוא מוכר אמנם כבעל הפרעת אישיות, אך לא נמצא שהיה במצב פסיכוטי או במצב אחר שהצריך אשפוז, ההתרשמות הייתה שמדובר בסימולציה של תסמינים ובהתחלות לצורך רווח משני לא ברור. במילים אחרות, אין כל אינדיקציה לטענה שמוחמד הוזה או בעל בוחן מציאות שגוי ולא מן הנמנע שמוחמד אשפז עצמו כדי למזער את המשקל שניתן להפללתו את המשיב או כדי להגן על עצמו מפני זעמו של המשיב.

שלישית, פרטים שונים בגרסתו המפלילה של מוחמד, אשר הוצגו בטיעוני ההגנה כ"פרטים הזויים", מוצאים אישור וחיזוק בגרסאות אחמד ורמי, כשלא יכולה להיות מחלוקת שאין תיאום או זהות אינטרסים בינו לבינם. כך, למשל, סיפר מוחמד לשוטר, עוד בטרם נגבו העדויות של אחמד ורמי, כי המשיב יצא מהבית עם תיק ובתוך התיק היה הנשק. בהלימה מוחלטת, גם רמי תאר את היורה כמי שיצא עם תיק, כשידו בתוך התיק, כך שהסתיר את כלי הנשק. אחמד תאר אף הוא את היורה כמי שיצא עם תיק מהבית. דוגמא נוספת הנה שמוחמד מסר לשוטר כי לאחר הירי, המשיב גנב את הרכב של הבדואים ונמלט מהמקום, תיאור המוצא חיזוק בעדויות יאזיד, אחמד ורמי.

יתרה מכך, מוחמד מסר בחקירה שהמשיב היה בבית עובר לירי יחד עם אחיו תמים. כעולה מתיק החקירה, אחי המשיב תמים הנו נכה המסתובב עם קביים. **הן אחמד והן רמי מסרו שליד מוחמד עמד טרם הירי אדם נכה עם קביים, באופן ההולם לחלוטין את טענת מוחמד לפיה המשיב היה בבית יחד עם אחיו תמים!** לא עלתה מטעם המשיב, הן בחקירה והן בסיכומים לעניין הראיות לכאורה, טענה לפיה אחמד, רמי או יאזיד נפגשו בעבר עם האח תמים או ידעו שלמשיב יש אח נכה. העובדה שרמי ואחמד ידעו לתאר שהיה בזירה אדם ההולם בתיאורו את מראהו של תמים, אחי המשיב, בהתאמה גמורה לגרסתו המפלילה של מוחמד, מחזקת בצורה משמעותית ביותר את אמינות גרסתו המפלילה של מוחמד.

רביעית, למוחמד, שהנו בנו החורג של המשיב, אין מניע להפלילו הפללת שווא, וברי כי לאחר שהבין את השלכות הגרסה המפלילה שמסר לשוטר, עשה כמיטב יכולתו לחזור ממנה בחקירה על מנת לסייע למשיב. היעדר מניע להפללת שווא מחזק את מהימנות הגרסה המפלילה.

חמישית, דווקא גרסת לילא, המשיב ומוחמד, לפיה יאזיד לחץ על מוחמד, לרבות בדרך מאיימת, לשלם לו את חובו, מבססת מניע בשלו חפץ המשיב לסייע למוחמד ולהרחיק את יאזיד וחבריו מהבית באמצעות ירי.

ב. אחמד ורמי זיהו במסדר זיהוי תמונות את המשיב כמי שירה ביאזיד. המסדר נערך לפי כללי הראיות, העדים המזהים היו קרובים ליורה בעת הירי. אכן, לפי כלל העדויות היורה לבש מסכת קורונה על פניו, אולם אחרי שנות מגפת הקורונה, במהלך התרגל הציבור להסתכל על אנשים מבעד למסכות אלו, לא ניתן לשלול אפשרות לזהות אדם שלובש מסכה, מה גם שאחמד העיד שראה את היורה ברכב הגנוב, שם הוריד מעל פניו את המסכה. אוסיף, כי תאורו של אחמד ביחס לכיוון בריחתו ולמעבר הרכב שנגנב בכיר לידו, מתיישב עם מה שנראה בסרטון מצלמת האבטחה בכיכר. משקל הזיהוי ייקבע לאחר שמיעת מכלול הראיות בתיק העיקרי, אולם בשלב המקדמי בו עסקינן, לא ניתן לשלול את הפוטנציאל הלכאורי של ראיות הזיהוי.

אין בידי לקבל את טענת ההגנה, לפיה הזיהוי נובע ממפגש קודם בין המזהים לבין המשיב או מהתבססות על שמועות ועל רצון להפללת המשיב;

ראשית, לפי עדויות המשיב, לילא ומוחמד, טרם האירוע מושא כתב האישום היה רק מפגש אחד קודם בין המשיב לבין "הבדואים" שדרשו כסף ממוחמד (כך גם לשיטת יאזיד). איש מהם לא מסר בחקירתו שרמי או אחמד נכחו במפגש האמור. העדים המזהים עצמם שללו מפגש עם המשיב טרם האירוע. משאין כל ראיה המצביעה על מפגש קודם בין המשיב לבין רמי ואחמד, יכולתם של השניים לזהותו במסדר זיהוי תמונות, מלמדת לכאורה על כך שהוא מי שירה ביאזיד.

שנית, אף אם לא מן הנמנע שאחמד ורמי שמעו בזירה ולאחר הירי שמועות לפיהן המשיב הוא היורה, בהיעדר מפגש קודם, אין בכך כדי להסביר את יכולת השניים לזהותו פיזית לפי תמונות (שנראות דומות למדי ואשר נבחרו היטב), להבדיל מזיהוי בדרך של אמירת שם גרידא.

ג. ממכלול הנסיבות הנלמדות מתיק החקירה עולה כי מי שירה ביאזיד חפץ לסייע למוחמד נוכח הוויכוח על הכסף שנתגלע בינו לבין יאזיד וחבריו בסמוך לביתו של מוחמד. היורה היה צריך, אם כן, להיות מודע לסכסוך בין מוחמד ליאזיד והיה אמור להיות בעל מוטיבציה לסייע למוחמד ולהרחיק את יאזיד וחבריו. אחמד ורמי העידו כי הנכה שעמד ליד מוחמד לא דיבר עמם ולא עשה דבר. המשיב, לילא ומוחמד לא מסרו אודות אדם נוסף כלשהו שהיה בביתם או בקרבתו

יוכל היה להיחלץ לעזרת מוחמד. למשיב, שהיה בבית, היו את המודעות, את היכולת, את האמצעי ואת המוטיבציה לסייע למוחמד ולירות ביאזיד.

בהקשר זה אעיר, כי על פני הדברים אין בסיס לטענה לפיה יכול ויאזיד ירה בעצמו או שמי מחבריו ירה בו בטעות. זאת, משום שככל שיאזיד או מי מחבריו ירו בטעות ביאזיד, הם היו נמלטים מן המקום ברכבם, בעוד שבפועל, אדם אחר הוא שגנב את רכבם ונמלט באמצעותו מן הזירה מיד לאחר הירי.

ד. טענת האליבי שמסר המשיב בחקירתו לא בוססה כדבעי ונתגלו בה סתירות מרובות. כך, בעדות הראשונית מסר המשיב שאיננו זוכר היכן היה בזמן האירוע, לאחר מכן טען אמנם שהיה אצל אחותו חאנין, ברם יש חוסר התאמה בולט ביחס לשעות שהותו הלכאוריות אצל חאנין, עת משווים בין גרסאותיו לבין גרסאות חאנין ולילא. פערים נמצאו אף ביחס לשאלה מי התקשר, כביכול, להודיע למשיב על הירי בסמוך לביתו ועוד.

ה. השילוב בין עדויות רמי ואחמד לבין אמרותיו של מוחמד לשוטרים, לצד סרטוני המצלמות והתיעוד הרפואי, מבססים לכאורה את עובדות כתב האישום.

7. סוף דבר, קובעת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.